

15.12.2010

B7-0708/2010 }
B7-0713/2010 }
B7-0717/2010 }
B7-0725/2010 }
B7-0726/2010 }
B7-0730/2010 } RC1

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 122 ust. 5 Regulaminu

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy polityczne:

S&D (B7-0708/2010)
ALDE (B7-0713/2010)
Verts/ALE (B7-0717/2010)
ECR (B7-0725/2010)
PPE (B7-0726/2010)
GUE/NGL (B7-0730/2010)

w sprawie Malezji – kara chłosty

Elmar Brok, Cristian Dan Preda, Bernd Posselt, Tunne Kelam, Monica Luisa Macovei, Elena Băsescu, Sari Essayah, Eija-Riitta Korhola, Dominique Baudis

w imieniu grupy politycznej PPE

Véronique De Keyser, Marc Tarabella, Barbara Weiler

w imieniu grupy S&D

Marietje Schaake, Marielle De Sarnez, Ramon Tremosa i Balcells, Sonia Alfano, Kristiina Ojuland, Frédérique Ries

w imieniu grupy ALDE

Barbara Lochbihler, Raül Romeva i Rueda, Christian Engström, Emilie

RC\852265PL.doc

PE450.540v01-00 }
PE450.545v01-00 }
PE450.549v01-00 }
PE450.557v01-00 }
PE450.558v01-00 }
PE455.836v01-00 } RC1

Turunen, Gerald Häfner, Heidi Hautala

w imieniu grupy Verts/ALE

Charles Tannock, Michał Tomasz Kamiński, Ryszard Antoni Legutko, Adam

Bielan, Tomasz Piotr Poręba, Ryszard Czarnecki

w imieniu grupy ECR

Marie-Christine Vergiat, Rui Tavares

w imieniu grupy GUE/NGL

RC\852265PL.doc

PE450.540v01-00 }

PE450.545v01-00 }

PE450.549v01-00 }

PE450.557v01-00 }

PE450.558v01-00 }

PE455.836v01-00 } RC1

PL

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Malezji – kara chłosty

Parlament Europejski,

- uwzględniając całkowity zakaz stosowania tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, który ma zastosowanie bez względu na okoliczności i, jako bezwzględnie obowiązująca norma prawa międzynarodowego, we wszystkich krajach,
 - uwzględniając obecność tego zakazu w szeregu międzynarodowych i regionalnych instrumentów i dokumentów dotyczących praw człowieka, w tym w Powszechnej deklaracji praw człowieka, Międzynarodowym pakcie praw obywatelskich i politycznych (MPPOiP) oraz Konwencji ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania (konwencji przeciwko torturom),
 - uwzględniając oenzetowskie wzorcowe zasady minimum dotyczące traktowania więźniów,
 - uwzględniając Konwencję ONZ dotyczącą statusu uchodźców,
 - uwzględniając Kartę ASEAN dotyczącą propagowania i ochrony praw człowieka i podstawowych wolności, która weszła w życie dnia 15 grudnia 2008 r., a także powołanie Międzyrządowej Komisji Praw Człowieka ASEAN dnia 23 października 2009 r.,
 - uwzględniając Deklarację ASEAN w sprawie ochrony i propagowania praw pracowników migrujących z dnia 13 stycznia 2007 r.,
 - uwzględniając wytyczne w sprawie polityki UE wobec państw trzecich w dziedzinie tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, przyjęte w 2001 r. i poddane przeglądowi w 2008 r.,
 - uwzględniając dokument strategiczny dotyczący stosunków między UE a Malezją na lata 2007-2013,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że prawo międzynarodowe zakazuje wszelkich form kar cielesnych bez względu na okoliczności,
- B. mając na uwadze, że prawo malezyjskie przewiduje karę chłosty za co najmniej 66 przestępstw, a także mając na uwadze, że według szacunków Amnesty International co roku ok. 10 tys. obywateli Malezji oraz rosnąca liczba uchodźców i imigrantów jest poddawanych chłości w malezyjskich więzieniach,
- C. mając na uwadze, że w ostatnich latach władze malezyjskie rozszerzyły listę przestępstw zagrożonych karą chłosty, umieszczając na niej na przykład nielegalny wjazd na terytorium kraju czy narkomanię,

RC\852265PL.doc

PE450.540v01-00 }
PE450.545v01-00 }
PE450.549v01-00 }
PE450.557v01-00 }
PE450.558v01-00 }
PE455.836v01-00 } RC1

- D. mając na uwadze, że Rada Praw Człowieka ONZ, której Malezja jest członkiem, przyjęła rezolucję nr 8/8 stanowiącą, że „kara cielesna może być równoznaczna z torturą”, a także mając na uwadze, że chłosta powoduje dotkliwy ból i cierpienie, pozostawiając długotrwałe urazy fizyczne i psychiczne,
- E. mając na uwadze, że choć chłosta – będąca pozostałością czasów kolonialnych – jest nadal stosowana w kilku krajach, Malezja jest spośród nich jedynym państwem o znacznej liczbie ludności i wysokim poziomie rozwoju społecznego,
- F. mając na uwadze, że ofiary chłosty spoza Malezji często nie są informowane o stawianych im zarzutach, są pozbawiane prawa do tłumaczenia ustnego i dostępu do porady prawnej, co stanowi naruszenie ich prawa do obiektywnego i bezstronnego procesu,
- G. mając na uwadze, że lekarze uczestniczący w procesie – których rolą jest jedynie potwierdzenie, że więźniowie mogą zostać poddani chłoscie, i ocucenie w razie utraty przytomności – naruszają zasady etyki medycznej,
- H. mając na uwadze, że Malezyjskie Stowarzyszenie Prawników, reprezentujące 8 tys. przedstawicieli tego zawodu, wezwało do zniesienia tej kary, uznając ją za sprzeczną z wszelkimi międzynarodowymi normami praw człowieka i różnymi konwencjami w sprawie tortur,
1. zdecydowanie potępia chłostę oraz wszystkie formy kar cielesnych i brutalnego traktowania więźniów; stanowczo uważa, że Malezja nie może powoływać się na swoje prawo krajowe, by uzasadnić praktykę, która zalicza się do tortur i jest jednoznacznie uznana za nielegalną na mocy prawa międzynarodowego;
 2. wzywa Malezję do wprowadzenia moratorium na karę chłosty i wszystkie rodzaje kar cielesnych we wszystkich przypadkach z myślą o ich zniesieniu w prawie i w praktyce;
 3. wzywa władze malezyjskie do natychmiastowego położenia kresu obecnej praktyce zmuszania funkcjonariuszy służby więziennej i pracowników służb medycznych do współudziału w brutalnym traktowaniu więźniów w czasie wykonywania chłosty;
 4. wzywa parlament malezyjski do ratyfikowania konwencji ONZ przeciwko torturom i jej protokołu fakultatywnego, a także Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych oraz jego protokołów; wzywa też do zmiany przepisów, tak by przestępstwa imigracyjne były traktowane jako przestępstwa administracyjne, a nie czyny zagrożone więzieniem lub karami cielesnymi; ponadto domaga się, by zaprzestano stosowania kar cielesnych za przestępstwa narkotykowe;
 5. wzywa malezyjską Komisję Praw Człowieka (SUHAKAM) oraz malezyjski Komitet Reform Prawnych do wydania odpowiednich zaleceń dla rządu dotyczących zniesienia kar cielesnych w prawie;
 6. wzywa władze malezyjskie do wdrożenia międzynarodowych norm w dziedzinie ochrony imigrantów, uchodźców oraz osób ubiegających się o azyl i do kierowania się nimi m.in. w

RC\852265PL.doc

PE450.540v01-00 }
PE450.545v01-00 }
PE450.549v01-00 }
PE450.557v01-00 }
PE450.558v01-00 }
PE455.836v01-00 } RC1

postępowaniach karnych przeciwko takim osobom w celu zapewnienia im skutecznej ochrony przed torturami i niewłaściwym traktowaniem;

7. wzywa wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Komisję i Radę do regularnego podnoszenia kwestii praw człowieka w Malezji w kontaktach politycznych z tym krajem, ze szczególnym uwzględnieniem zarzutów rozlicznych naruszeń i niewłaściwego traktowania imigrantów oraz osób ubiegających się o azyl;
8. apeluje do wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Rady i Komisji o kontynuowanie działań dyplomatycznych w stosunku do wszystkich partnerów Unii Europejskiej na arenie międzynarodowej i wzywaniu ich do ratyfikacji i wdrożenia międzynarodowych konwencji zakazujących stosowania tortur i niewłaściwego traktowania; wzywa Unię Europejską, aby uznała walkę ze stosowaniem tortur i brutalnym traktowaniem za absolutny priorytet swojej polityki w dziedzinie praw człowieka, szczególnie przez intensywniejsze wdrażanie wytycznych i innych instrumentów unijnych, takich jak europejski instrument na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie (EIDHR);
9. uważa, że powołanie Międzyrządowej Komisji Praw Człowieka ASEAN stanowi pozytywny krok w kierunku bardziej kompleksowego podejścia i skuteczniejszego wdrażania norm praw człowieka w całym regionie; uważa, że ASEAN mogłoby zająć się kwestią chłosty w Malezji, która często dotyka imigrantów i osoby ubiegające się o azyl pochodzące z państw członkowskich tego stowarzyszenia;
10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Malezji, rządów państw członkowskich ASEAN, specjalnemu sprawozdawcy ONZ ds. tortur oraz sekretarzowi generalnemu ONZ.